

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 66

30 mai 2023

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2023/C 189/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2023/C 189/02 Cauza C-699/21, E. D. L. (Motiv de refuz întemeiat pe boală): Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 aprilie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte costituzionale – Italia) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui E. D. L. [Trimitere preliminară – Cooperarea judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Articolul 1 alineatul (3) – Articolul 23 alineatul (4) – Proceduri de predare între statele membre – Motive de neexecutare – Articolul 4 alineatul (3) TUE – Obligația de cooperare loială – Suspendarea executării mandatului european de arestare – Articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Interzicerea tratamentelor inumane sau degradante – Boală gravă, cronică și potențial ireversibilă – Riscul de afectare gravă a sănătății persoanei vizate de mandatul european de arestare] 2

2023/C 189/03	Cauza C-1/23 PPU, Afrin: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 aprilie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgia) – X, Y, A, reprezentat legal de X și Y, B, reprezentat legal de X și Y/ État belge [Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Controale la frontiere, azil și imigrare – Politica privind imigrarea – Directiva 2003/86/CE – Dreptul la reîntregirea familiei – Articolul 5 alineatul (1) – Depunerea unei cereri de intrare și de ședere în scopul exercitării dreptului la reîntregirea familiei – Reglementare a unui stat membru care prevede obligația membrilor familiei susținătorului reîntregirii de a depune personal cererea la postul diplomatic competent al acestui stat membru – Imposibilitatea sau dificultatea excesivă de a se deplasa la postul respectiv – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 7 și 24]	3
2023/C 189/04	Cauza C-619/22, Sinda & V R: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 20 aprilie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Zemgales rajona tiesa – Letonia) – SIA „Sinda & V R”/Rīgas domes Satiksmes departaments [Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Cerința prezentării contextului normativ al litigiului principal – Cerința indicării legăturii dintre reglementările dreptului Uniunii a cărui interpretare este solicitată și reglementarea națională aplicabilă – Lipsa unor precizări suficiente – Inadmisibilitate vădită]	4
2023/C 189/05	Cauza C-703/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 16 noiembrie 2022 – WU/Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)	4
2023/C 189/06	Cauza C-707/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 17 noiembrie 2022 – Minister van Infrastructuur en Waterstaat/AVROTROS	5
2023/C 189/07	Cauza C-719/22, Openbaar Ministerie și Federale Overheidsdienst Financiën: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 24 noiembrie 2022 – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën/Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV	5
2023/C 189/08	Cauza C-751/22 P: Recurs introdus la 8 decembrie 2022 de Shopify Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 12 octombrie 2022 în cauza T-222/21, Shopify/EUIPO – Rossi și alții (Shoppi)	6
2023/C 189/09	Cauza C-780/22 P: Recurs introdus la 22 decembrie 2022 de Zaun Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 19 octombrie 2022 în cauza T-231/21, Praesidiad/EUIPO – Zaun (Poteau)	7
2023/C 189/10	Cauza C-7/23, Marvesa Rotterdam: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Belgia) la 10 ianuarie 2023 – Marvesa Rotterdam NV/Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)	7
2023/C 189/11	Cauza C-42/23 P: Recurs introdus la 28 ianuarie 2023 de Mendes SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 30 noiembrie 2022 în cauza T-678/21, Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica Srl	8
2023/C 189/12	Cauza C-51/23 P: Recurs introdus la 1 februarie 2023 de Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 22 noiembrie 2022 în cauza T-640/20, Validity/Comisia	8
2023/C 189/13	Cauza C-53/23, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Pitești (România) la data de 2 martie 2023 – Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor” / Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României	9
2023/C 189/14	Cauza C-61/23, Ekostroy: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Haskovo (Bulgaria) la 7 februarie 2023 – „Ekostroy” EOOD/Agentsia „Patna infrastruktura”	10
2023/C 189/15	Cauza C-76/23, Cobult: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankfurt am Main (Germania) la 13 februarie 2023 – Cobult UG/TAP Air Portugal SA	10

2023/C 189/16	Cauza C-78/23, Deutsche Lufthansa: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Steinfurt (Germania) la 14 februarie 2023 – UE/Deutsche Lufthansa AG	11
2023/C 189/17	Cauza C-89/23, Companhia União de Crédito Popular: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 16 februarie 2023 – Companhia União de Crédito Popular SARL/Autoridade Tributária e Aduaneira	12
2023/C 189/18	Cauza C-92/23: Acțiune introdusă la 17 februarie 2023 – Comisia Europeană/Ungaria	12
2023/C 189/19	Cauza C-104/23, A GmbH & Co. KG: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 22 februarie 2023 – A GmbH & Co. KG/Hauptzollamt B	14
2023/C 189/20	Cauza C-106/23 P: Recurs introdus la 22 februarie 2023 de Patrick Vanhoudt împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 14 decembrie 2022 în cauza T-490/21, Vanhoudt/BEI	14
2023/C 189/21	Cauza C-107/23 PPU, Lin: Cerere de decizie preliminară formulată de către Curtea de Apel Brașov (România) la data de 22 februarie 2023 – procedură penală împotriva C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.	15
2023/C 189/22	Cauza C-109/23, Jemerak: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Berlin (Germania) la 23 februarie 2023 – GM și ON/PR	16
2023/C 189/23	Cauza C-125/23: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d’appel d’Aix-en-Provence (Franța) la 1 martie 2023 – Association Unedic délégation AGS de Marseille/V, W, X, Y, Z, mandatar lichidator al societății K	17
2023/C 189/24	Cauza Burdene, C-126/23: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Ordinario di Venezia (Italia) la 2 martie 2023– UD, QO, VU, LO, CA/Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell’Interno	18
2023/C 189/25	Cauza C-134/23, Elliniko Symvoulío gia tous Prosfyges: Cerere de decizie preliminară introdusă de Symvoulío tis Epikrateias (Grecia) la 7 martie 2023 – Somateio „Elliniko Symvoulío gia tous Prosfyges”, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaio”/Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou	19
2023/C 189/26	Cauza C-157/23, Ford Italia: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 13 martie 2023 – Ford Italia SpA/ZP, Stracciari SpA	19
2023/C 189/27	Cauza C-161/23, Lireva Investments și alții: Cerere de decizie preliminară introdusă de Satversmes tiesa (Letonia) la 16 martie 2023 – VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc./Latvijas Republikas Saeima	20
2023/C 189/28	Cauza C-163/23, Palognali: Cerere de decizie preliminară introdusă de Giudice di pace di Bologna (Italia) la 14 martie 2023 – Governo Italiano/UX	21
2023/C 189/29	Cauza C-164/23, VOLÁNBUSZ: Cerere de decizie preliminară introdusă de Szegedi Törvényszék (Ungaria) la 16 martie 2023 – VOLÁNBUSZ Zrt./Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal	22
2023/C 189/30	Cauza C-166/23, Nouryon Functional Chemicals: Cerere de decizie preliminară introdusă de Svea hovrätt (Mark- och miljöoverdomstolen) (Suedia) la 17 martie 2023 – Naturvårdsverket/Nouryon Functional Chemicals AB	23
2023/C 189/31	Cauza C-170/23, trendtours Touristik: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Frankfurt am Main (Germania) la 20 martie 2023 – trendtours Touristik GmbH/SH	24
2023/C 189/32	Cauza C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche și alții: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 28 martie 2023 – Autorità di regolazione dei trasporti/Lufthansa Linee Aeree Germaniche și alții	24

2023/C 189/33	Cauza C-208/23, Martiesta: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 30 martie 2023 – AX	25
2023/C 189/34	Cauza C-210/23: Acțiune introdusă la 31 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Portugheză	25
2023/C 189/35	Cauza C-252/23 P: Recurs introdus la 17 aprilie 2023 de European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 7 februarie 2023 în cauza T-81/22, Euranimi/Comisia	26
Tribunalul		
2023/C 189/36	Cauza T-39/21: Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2023 – PP și alții/Parlamentul („Funcție publică – Funcționari – Criza sanitară legată de pandemia de COVID-19 – Decizie de aprobare a exercitării activității cu normă redusă pentru a se ocupa de rude în afara locului de repartizare – Lipsa posibilității de a practica telemunca în afara locului de repartizare cu normă întreagă – Neregularitatea procedurii precontencioase – Decizie prin care se admite o cerere de muncă cu normă redusă – Lipsa interesului de a exercita acțiunea – Inadmisibilitate – Remunerație – Suspendarea indemnizației de expatriere – Articolele 62 și 69 din statut – Încălcarea articolului 4 din anexa VII la statut”)	28
2023/C 189/37	Cauza T-749/21: Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2023 – Gerhard Grund Gerüste/EUIPO – Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală Josef Grund Gerüstbau – Marca națională figurativă anterioară Grund – Cauză de nulitate relativă – Lipsa unui risc de confuzie – Lipsa similitudinii semnelor – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	29
2023/C 189/38	Cauza T-61/22: Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2023 – OD/Eurojust („Funcție publică – Agenți temporari – Schimbare temporară a repartizării în interesul serviciului – Articolul 7 din Statut – Cerere de asistență – Articolul 24 din Statut – Măsură provizorie de îndepărtare – Noțiunea de «act care lezează» – Dreptul de a fi ascultat – Răspundere”)	29
2023/C 189/39	Cauza T-74/22: Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2023 – Siemens/Parlamentul („Contracte de achiziții publice – Contracte de achiziții publice de lucrări – Procedură de cerere de ofertă – Reînnoirea sistemului de protecție împotriva incendiilor în clădirile Parlamentului de la Strasbourg – Respingerea ofertei unui ofertant și atribuirea contractului altor ofertanți – Răspundere extracontractuală”)	30
2023/C 189/40	Cauza T-162/22: Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2023 – OQ/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Procedură disciplinară – Sancțiune disciplinară – Revocare fără reducerea drepturilor de pensie – Articolul 10 din anexa IX la statut – Proportionalitate – Obligația de motivare”)	30
2023/C 189/41	Cauza T-491/22: Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2023 – Zitro International/EUIPO – e-gaming (Smiley care poartă un joben) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative reprezentând un smiley care poartă un joben – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară reprezentând un personaj fantastic – Motiv relativ de refuz – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	31
2023/C 189/42	Cauza T-183/22: Ordonanța Tribunalului din 31 martie 2023 – Eggers & Franke/EUIPO – E. & J. Gallo Winery (EF) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragerea opoziției – Nepronunțare asupra fondului”)	32
2023/C 189/43	Cauza T-184/22: Ordonanța Tribunalului din 31 martie 2023 – Eggers & Franke/EUIPO – E. & J. Gallo Winery (E & F) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragerea opoziției – Nepronunțare asupra fondului”)	32
2023/C 189/44	Cauza T- 472/22: Ordonanța Tribunalului din 31 martie 2023 – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală Near-to-Prime – Cauză de nulitate absolută – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Acțiune vădit nefondată”]	33
2023/C 189/45	Cauza T-116/23: Acțiune introdusă la 27 februarie 2023 – Medel și alții/Comisia	33

2023/C 189/46	Cauza T-142/23: Acțiune introdusă la 13 martie 2023 – Swenters/Comisia	35
2023/C 189/47	Cauza T-182/23: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2023 – Innovation & Entrepreneurship Business School/EUIPO – Thinksales (Sales School Powered by IEBS)	36
2023/C 189/48	Cauza T-185/23: Acțiune introdusă la 11 aprilie 2023 – Insomnia/EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA)	36
2023/C 189/49	Cauza T-186/23: Acțiune introdusă la 11 aprilie 2023 – Insomnia/EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)	37
2023/C 189/50	Cauza T-188/23: Acțiune introdusă la 13 aprilie 2023 – IU Internationale Hochschule/EUIPO (IU International University of Applied Sciences)	38
2023/C 189/51	Cauza T-189/23: Acțiune introdusă la 13 aprilie 2023 – The Mochi Ice Cream Company/EUIPO (my mochi)	38
2023/C 189/52	Cauza T-192/23: Acțiune introdusă la 14 aprilie 2023 – Peikko Group/EUIPO – Anstar (Forma unor grinzi metalice pentru construcții)	39
2023/C 189/53	Cauza T-193/23: Acțiune introdusă la 13 aprilie 2023 – MegaFon/Consiliul	40
2023/C 189/54	Cauza T-194/23: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2023 – Fractal Analytics/EUIPO – Fractalia Remote Systems (FRACTALIA)	41
2023/C 189/55	Cauza T-201/23: Acțiune introdusă la 17 aprilie 2023 – CRA/Consiliul	41
2023/C 189/56	Cauza T-203/23: Acțiune introdusă la 19 aprilie 2023 – Studiocanal/EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)	42
2023/C 189/57	Cauza T-204/23: Acțiune introdusă la 19 aprilie 2023 – Studiocanal GmbH/EUIPO – Leonine (ARTHAUS)	43

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2023/C 189/01)

Ultima publicație

JO C 179, 22.5.2023

Publicații anterioare

JO C 173, 15.5.2023

JO C 164, 8.5.2023

JO C 155, 2.5.2023

JO C 134, 17.4.2023

JO C 127, 11.4.2023

JO C 121, 3.4.2023

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 aprilie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte costituzionale – Italia) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui E. D. L.

[Cauza C-699/21 ⁽¹⁾, E. D. L. (Motiv de refuz întemeiat pe boală)]

[Trimitere preliminară – Cooperarea judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Articolul 1 alineatul (3) – Articolul 23 alineatul (4) – Proceduri de predare între statele membre – Motive de neexecutare – Articolul 4 alineatul (3) TUE – Obligația de cooperare loială – Suspendarea executării mandatului european de arestare – Articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Interzicerea tratamentelor inumane sau degradante – Boală gravă, cronică și potențial ireversibilă – Riscul de afectare gravă a sănătății persoanei vizate de mandatul european de arestare]

(2023/C 189/02)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte costituzionale

Părțile din procedura principală

Reclamant: E. D. L.

cu participarea: Presidente del Consiglio dei Ministri

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (3) și articolul 23 alineatul (4) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, citite în lumina articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

trebuie interpretate în sensul că:

- atunci când există motive valabile pentru a considera că predarea unei persoane căutate, în executarea unui mandat european de arestare, riscă să îi pună în mod evident în pericol sănătatea, autoritatea judiciară de executare poate, în mod excepțional, să suspende temporar această predare;
- atunci când autoritatea judiciară de executare, chemată să decidă cu privire la predarea unei persoane căutate, grav bolnavă, în executarea unui mandat european de arestare, apreciază că există motive serioase și întemeiate de a crede că această predare ar expune persoana respectivă unui risc real de reducere semnificativă a speranței sale de viață sau de deteriorare rapidă, semnificativă și iremediabilă a stării sale de sănătate, aceasta trebuie să suspende predarea menționată și să solicite autorității judiciare emitente furnizarea oricărei informații referitoare la condițiile în care se intenționează efectuarea urmăririi penale împotriva persoanei respective sau deținerea acesteia, precum și la posibilitățile de a adapta aceste condiții la starea sa de sănătate pentru a preveni realizarea unui asemenea risc;

- dacă, având în vedere informațiile furnizate de autoritatea judiciară emitentă, precum și toate celelalte informații de care ar dispune autoritatea judiciară de executare, rezultă că acest risc nu poate fi înlăturat într-un termen rezonabil, această din urmă autoritate trebuie să refuze executarea mandatului european de arestare. În schimb, dacă riscul menționat poate fi înlăturat într-un astfel de termen, o nouă dată a predării trebuie să fie convenită cu autoritatea judiciară emitentă.

(¹) JO C 73, 14.2.2022.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 aprilie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgia) – X, Y, A, reprezentat legal de X și Y, B, reprezentat legal de X și Y/ État belge

(Cauza C-1/23 PPU (¹), Afrin (²))

[Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Controale la frontiere, azil și imigrare – Politica privind imigrarea – Directiva 2003/86/CE – Dreptul la reîntregirea familiei – Articolul 5 alineatul (1) – Depunerea unei cereri de intrare și de ședere în scopul exercitării dreptului la reîntregirea familiei – Reglementare a unui stat membru care prevede obligația membrilor familiei susținătorului reîntregirii de a depune personal cererea la postul diplomatic competent al acestui stat membru – Imposibilitatea sau dificultatea excesivă de a se deplasa la postul respectiv – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 7 și 24]

(2023/C 189/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamanți: X, Y, A, reprezentat legal de X și Y, B, reprezentat legal de X și Y

Pârât: État belge

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei coroborat cu articolul 7, precum și cu articolul 24 alineatele (2) și (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

trebuie interpretat în sensul că

se opune unei reglementări naționale care impune, în vederea depunerii unei cereri de intrare și de ședere în scopul reîntregirii familiei, ca membrii de familie ai susținătorului reîntregirii, în special ai unui refugiat căruia i s-a recunoscut acest statut, să se deplaseze personal la postul diplomatic sau consular al unui stat membru competent pentru locul lor de reședință sau de ședere în străinătate, inclusiv într-o situație în care le este imposibil sau excesiv de dificil să se deplaseze la acest post, fără a aduce atingere posibilității statului membru respectiv de a solicita prezența personală a acestor membri într-o etapă ulterioară a procedurii de solicitare a reîntregirii familiei.

(¹) JO C 104, 20.3.2023.

(²) Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 20 aprilie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Zemgales rajona tiesa – Letonia) – SIA „Sinda & V R”/Rīgas domes Satiksmes departaments

(Cauza C-619/22 ⁽¹⁾, Sinda & V R)

[Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Cerința prezentării contextului normativ al litigiului principal – Cerința indicării legăturii dintre reglementările dreptului Uniunii a cărui interpretare este solicitată și reglementarea națională aplicabilă – Lipsa unor precizări suficiente – Inadmisibilitate vădită]

(2023/C 189/04)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Zemgales rajona tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SIA „Sinda & V R”

Pârâtă: Rīgas domes Satiksmes departaments

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară introdusă de Zemgales rajona tiesa (Tribunalul Districtual din Zemgale, Letonia), prin decizia din 20 septembrie 2022, este vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ Data depunerii: 27.9.2022.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 16 noiembrie 2022 – WU/Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

(Cauza C-703/22)

(2023/C 189/05)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Apelant: WU

Intimată: Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

Întrebările preliminare

- 1) Punctul 6.4 din anexa III la Directiva 2006/126/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (denumită în continuare „Directiva”), în special norma conform căreia câmpul vizual orizontal trebuie să fie de cel puțin 160° la ambii ochi, citit în lumina principiului proporționalității, trebuie interpretat în sensul că și o persoană care, din punct de vedere medical, nu respectă această normă, însă, în opinia mai multor experți medicali, este efectiv aptă să conducă un camion, poate respecta norma?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la această întrebare, există, în cadrul Directivei privind permisele de conducere, posibilitatea unei aprecieri a proporționalității într-un caz particular, chiar dacă norma prevăzută la punctul 6.4 din anexa III la Directivă nu prevede nicio posibilitate de derogare pentru astfel de cazuri?

- 3) În caz afirmativ, care sunt împrejurările care pot fi luate în considerare pentru a aprecia dacă, într-un caz particular, se poate deroga de la norma privind câmpul vizual, stabilită la punctul 6.4 din anexa III la Directivă?

(¹) JO 2006, L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216 (denumită în continuare și „Directiva privind permisele de conducere”).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 17 noiembrie 2022 –
Minister van Infrastructuur en Waterstaat/AVROTROS**

(Cauza C-707/22)

(2023/C 189/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Apelant: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Intimată: AVROTROS

Alte părți: Bestuur van de Luchtverkeersleiding Nederland, Royal Schiphol Group NV/Schiphol Nederland BV

Întrebările preliminare

- 1) a) Ce trebuie să se înțeleagă prin „informațiile detaliate privind evenimentele” și „un nivel adecvat de confidențialitate” în sensul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul privind evenimentele (¹) și în lumina dreptului la libertatea de exprimare și de informare prevăzut la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 10 din CEDO?
- b) Informațiile agregate intră în sfera noțiunii „informații detaliate privind evenimentele” în sensul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul privind evenimentele?
- 2) a) Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul privind evenimentele, în lumina dreptului la libertatea de exprimare și de informare prevăzut la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 10 din CEDO, trebuie interpretat în sensul că acesta este compatibil cu o normă națională precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia nicio informație provenită din evenimentele raportate nu poate fi făcută publică?
- b) Acest lucru este valabil și pentru informațiile agregate privind evenimentele raportate?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la întrebările 2a și 2b: autorității naționale competente îi este permis să aplice o reglementare națională generală privind divulgarea, în temeiul căreia informațiile nu sunt furnizate, în măsura în care furnizarea acestora nu prevalează, de exemplu, asupra intereselor legate de relațiile cu alte state și cu organizații internaționale, de inspecția, controlul și supravegherea de către autoritățile administrative, de respectarea vieții private și de prevenirea avantajării și dezavantajării în mod disproporționat a persoanelor fizice și juridice?

(¹) Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza și acțiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviație civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, și a Regulamentelor (CE) nr. 1321/2007 și (CE) nr. 1330/2007 ale Comisiei (JO 2014, L 122, p. 18).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 24 noiembrie
2022 – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën/Profit Europe NV, Gosselin
Forwarding Services NV**

(Cauza C-719/22, Openbaar Ministerie și Federale Overheidsdienst Financiën)

(2023/C 189/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Apelanți: Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën

Intimate: Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

Întrebarea preliminară

Regulamentele (UE) nr. 1071/2012 ⁽¹⁾ și 430/2013 ⁽²⁾ încalcă articolele 1, 5, 6 și 9 din Regulamentul de bază nr. 1225/2009 ⁽³⁾, în măsura în care acestea supun importurile de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă cu grafit nodular, originare din Republica Populară Chineză, taxelor antidumping la import, atunci când nici plângerea pentru deschiderea unei proceduri antidumping, nici avizul de deschidere a unei măsuri antidumping nu a asimilat astfel de mărfuri cu produsul în cauză, nu au fost prezentate elemente de probă privind dumpingul, prejudiciul și legătura de cauzalitate și Comisia Europeană nu a efectuat nicio examinare privind valoarea normală a acestora, prețul de export, eventuala marjă de dumping, eventualul prejudiciu, mărimea prejudiciului, impactul altor factori cunoscuți asupra prejudiciului, legătura de cauzalitate între dumping și prejudiciu și necesitatea de a supune aceste mărfuri (accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă cu grafit nodular) taxelor antidumping în interesul Uniunii?

- ⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1071/2012 al Comisiei din 14 noiembrie 2012 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, originare din Republica Populară Chineză și din Thailanda (JO 2012, L 318, p. 10).
- ⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 430/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de stabilire a percepției cu titlu definitiv a taxei provizorii instituite la importurile de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, originare din Republica Populară Chineză și din Thailanda și de închidere a procedurii în ceea ce privește Indonezia (JO 2013, L 129, p. 1).
- ⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (Versiune codificată) (JO 2009, L 343, p. 51).

Recurs introdus la 8 decembrie 2022 de Shopify Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 12 octombrie 2022 în cauza T-222/21, Shopify/EUIPO – Rossi și alții (Shoppi)

(Cauza C-751/22 P)

(2023/C 189/08)

Limba de procedură: engleză

Părțile

Recurentă: Shopify Inc. (reprezentanți: S. Völker and M. Pemsel, Rechtsanwälte)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Massimo Carlo Alberto Rossi, Salvatore Vacante și Shoppi Ltd.

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 18 februarie 2021 (cauza R 785/2020-2) (denumită în continuare „decizia atacată”);
- obligarea EUIPO și a intervenientelor la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă un motiv unic, și anume încălcarea articolului 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2424 ⁽²⁾, coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din acest regulament.

Recurenta invocă următoarele argumente.

Tribunalul nu a luat în considerare elementele de probă privind caracterul distinctiv sporit prezentate de recurentă în ceea ce privește Regatul Unit pentru motivul că decizia în litigiu a fost pronunțată după încheierea perioadei de tranziție prevăzute la articolul 127 din Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice ⁽³⁾. Tribunalul a statuat că recurenta trebuie să poată interzice utilizarea mărcii ulterioare nu numai la data cererii sale, ci și la data deciziei camerei de recurs. Astfel, Tribunalul a statuat, în esență, că cerințele aferente unui motiv relativ de refuz în cadrul unei proceduri de declarare a nulității trebuie să existe la data de depunere sau de prioritate a mărcii contestate și la data deciziei EUIPO (și anume a diviziei de anulare sau a camerei de recurs).

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară și a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO 2015, L 341, p. 21).

⁽³⁾ JO 2020, L 29, p. 7.

Recurs introdus la 22 decembrie 2022 de Zaun Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 19 octombrie 2022 în cauza T-231/21, Praesidiad/EUIPO – Zaun (Poteau)

(Cauza C-780/22 P)

(2023/C 189/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Zaun Ltd (reprezentant: C. Weber, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Praesidiad Holding

Prin Ordonanța din 17 aprilie 2023, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a declarat că recursul nu se admite în principiu și a obligat Zaun Ltd să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Belgia) la 10 ianuarie 2023 – Marvesa Rotterdam NV/Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

(Cauza C-7/23, Marvesa Rotterdam)

(2023/C 189/10)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Marvesa Rotterdam NV

Pârâtă: Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

Întrebările preliminare

- 1) Partea I din anexa la Decizia 2002/994/CE ⁽¹⁾ privind anumite măsuri de protecție cu privire la produsele de origine animală importate din China, astfel cum a fost modificată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1068 ⁽²⁾ de modificare a Deciziei 2002/994/CE privind anumite măsuri de protecție cu privire la produsele de origine animală importate din China, trebuie interpretată în sensul că noțiunea „produse pescărești” cuprinde atât produse destinate consumului uman, cât și produse destinate consumului animal și că, prin urmare, uleiul de pește destinat nutriției animale poate fi considerat „produs pescăresc” în sensul anexei menționate?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, partea I din anexa la Decizia 2002/994/CE [...] încalcă articolul 22 alineatul (1) din Directiva 97/78/CE ⁽³⁾ a Consiliului din 18 decembrie 1997 de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele care provin din țări terțe și sunt introduse în Comunitate, coroborat, după caz, cu articolul 1 din Protocolul nr. 2 la TFUE privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, întrucât produsele pescărești pentru consumul uman provenite din China obțin o derogare de la interdicția de import prevăzută la articolul 2 din Decizia 2002/994/CE, menționată anterior, în timp ce produsele pescărești pentru consumul animal provenite din China sunt supuse acestei interdicții de import?

⁽¹⁾ JO 2002, L 348, p. 154, Ediție specială, 03/vol. 45, p. 283.

⁽²⁾ JO 2015, L 174, p. 30.

⁽³⁾ JO 1998, L 24, p. 9, Ediție specială, 03/vol. 23, p. 156.

Recurs introdus la 28 ianuarie 2023 de Mendes SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 30 noiembrie 2022 în cauza T-678/21, Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica Srl

(Cauza C-42/23 P)

(2023/C 189/11)

Limba de procedură: engleza

Părți

Recurentă: Mendes SA (reprezentant: Domnul Cavattoni, avocat)

Celelalte părți la procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Actial Farmaceutica Srl

Prin Ordonanța din 19 aprilie 2023, Curtea de justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a respins în principiu recursul și a obligat Mendes SA la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 1 februarie 2023 de Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 22 noiembrie 2022 în cauza T-640/20, Validity/Comisia

(Cauza C-51/23 P)

(2023/C 189/12)

Limba de procedură: engleza

Părți

Recurentă: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (reprezitanți: B. Van Vooren și R. Oyarzabal Arigita, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluzii

Recurenta solicită Curții:

— declararea recursului ca fiind admisibil și fondat;

— anularea Ordonanței Tribunalului din 22 noiembrie 2022 în cauza T-640/20, Validity/Comisia;

- anularea Deciziei C (2020) 5540 final a Comisiei din 6 august 2020 și a Deciziei C (2021) 2834 final a Comisiei din 19 aprilie 2021; și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă; sau
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe asupra fondului și soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În cadrul primului motiv, recurenta contestă aprecierile Tribunalului potrivit cărora nu există niciun risc ca, în viitor, Comisia să încalce articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, întrucât:

- i. motivul întemeiat pe „climatul de încredere reciprocă” nu constituie o prezumție generală de confidențialitate; și
- ii. nu există niciun risc ca Comisia să opună din nou un motiv vag, precum „climatul de încredere reciprocă”, în cadrul unor viitoare cereri de acces la documente.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că nu există niciun risc de reiterare a încălcărilor principiilor transparenței și buneii administrări, precum și a încălcărilor procedurale ale Regulamentului privind transparența [(CE) nr. 1049/2001] săvârșite în procedura care a condus la prezenta cauză.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Pitești (România) la data de 2 martie 2023 – Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor” / Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

(Cauza C-53/23, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”)

(2023/C 189/13)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Pitești

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”

Pârât: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și, în corelație cu acestea, articolul 12 și articolul 47 [din] Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opun limitării formulării unor acțiuni judiciare de către asociațiile profesionale ale magistraților în scopul promovării și apărării independenței judecătorilor și a statului de drept, precum și al salvagărdării statutului profesiei, prin introducerea condiției existenței unui interes legitim privat limitat excesiv, în baza unei decizii obligatorii a Înaltei Curți de Casație și Justiție urmate de o practică națională în cauze similare celei în care este formulată prezenta cerere, prin impunerea unei legături directe dintre actul administrativ supus controlului de legalitate al instanțelor și scopul direct și obiectivele asociațiilor profesionale ale magistraților, prevăzute în statutul acestora, în situații în care asociațiile urmăresc obținerea unei protecții jurisdicționale efective în domeniul reglementate de dreptul Uniunii în acord cu scopul și obiectivele generale statutare?

2) În funcție de răspunsul la prima întrebare, articolul 2, articolul 4 alineatul (3) TUE și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, anexa IX la Actul de aderare a României la Uniunea Europeană și Decizia 2006/928 ⁽¹⁾ se opun unei reglementări naționale care restrânge competența Direcției Naționale Anticorupție prin atribuirea competenței de anchetare a infracțiunilor de corupție (*lato sensu*) săvârșite de judecători și procurori în sarcina exclusivă a unor procurori anume desemnați (de Procurorul General al României, la propunerea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii) din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv al parchetelor de pe lângă curțile de apel, aceștia din urmă având în competență și celelalte categorii de infracțiuni comise de judecători și procurori?

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006 L 354, p. 56, Ediție specială, 11/vol. 51, p. 55).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Haskovo (Bulgaria) la 7 februarie 2023 – „Ekostroy” EOOD/Agentsia „Patna infrastruktura”

(Cauza C-61/23, Ekostroy)

(2023/C 189/14)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Haskovo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Ekostroy” EOOD

Pârâtă: Agentsia „Patna infrastruktura”

Întrebarea preliminară

Articolul 9a din Directiva 1999/62/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 1999 privind taxarea vehiculelor pentru utilizarea infrastructurilor rutiere trebuie interpretat în sensul că cerința prevăzută la acest articol a proporționalității sancțiunii cu încălcările dispozițiilor naționale adoptate în temeiul acestei directive se opune unei reglementării naționale precum cea în discuție în procedura principală, care prevede aplicarea unei amenzi sau a unei sancțiuni pecuniare în quantum forfetar (persoanelor fizice sau juridice) pentru încălcări ale normelor privind obligația de stabilire și achitare prealabilă a cuantumului taxei rutiere pentru utilizarea infrastructurii rutiere, independent de natura și gravitatea lor, dar și posibilitatea exonerării de răspunderea contravențională prin plata unei așa-numite „taxe compensatorii”?

⁽¹⁾ JO 1999, L 187, p. 42, Ediție specială, 07/vol. 7, p. 88.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankfurt am Main (Germania) la 13 februarie 2023 – Cobult UG/TAP Air Portugal SA

(Cauza C-76/23, Cobult)

(2023/C 189/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cobult UG

Pârâtă: TAP Air Portugal SA

Întrebarea preliminară

Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că există un acord scris al pasagerului în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (a) prima liniuță pentru rambursarea costului biletului sub forma unui bon de călătorie și în cazul în care pasagerul selectează pe pagina de internet a operatorului efectiv de transport aerian și primește pe e-mail un asemenea bon de călătorie, renunțând astfel la plata ulterioară în bani a costului biletului, în timp ce rambursarea în bani a costului biletului este posibilă numai prin contactarea prealabilă a operatorului efectiv de transport aerian?

(¹) Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Steinfurt (Germania) la 14 februarie 2023 – UE/Deutsche Lufthansa AG

(Cauza C-78/23, Deutsche Lufthansa)

(2023/C 189/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Steinfurt

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UE

Pârâtă: Deutsche Lufthansa AG

Întrebarea preliminară

Un mesaj privind modificarea unei rezervări, redactat în termenii de mai jos și în care sunt enumerate segmentele de zbor dus-întors menținute din confirmarea rezervării, îndeplinește cerințele de fond ale unui „mesaj de anulare” în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004⁽¹⁾?

„Modificarea rezervării

[Denumirea operatorului de transport aerian] codul rezervării: [...]

(Afișarea/prelucrarea rezervării)

Stimată clientă, stimat client,

Din cauza pandemiei de coronavirus, sunt în continuare necesare ajustări ale planului nostru de zbor. Aceste ajustări au determinat modificări și în privința rezervării dumneavoastră.

Am făcut tot posibilul să găsim pentru dumneavoastră cel mai bun zbor de legătură și vă rugăm să verificați rezervarea modificată. Sunt afișate în ordine toate zborurile menținute ale călătoriei dumneavoastră. Zborurile anulate nu sunt afișate.”

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la
16 februarie 2023 – Companhia União de Crédito Popular SARL/Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Cauza C-89/23, Companhia União de Crédito Popular)

(2023/C 189/17)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Recurentă: Companhia União de Crédito Popular SARL

Intimată: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebarea preliminară

Pentru a stabili dacă comisionul de 11 % pe care legea (articolul 25 din Decretul-lege nr. 365/99 din 17 septembrie 1999) îl acordă creditorului pentru vânzarea unor bunuri gajate poate beneficia de scutirea prevăzută la articolul 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva TVA ⁽¹⁾ [care corespunde articolului 9 punctul 27) litera a) din Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (Codul privind taxa pe valoarea adăugată)], se poate considera că vânzarea bunurilor gajate (articolul 19 și următoarele din Decretul-lege nr. 365/99 din 17 septembrie 1999), în situația în care debitorul încetează îndeplinirea în condițiile prevăzute de lege a obligațiilor de plată, constituie un serviciu accesoriu serviciilor prestate de creditor (activitate de împrumut pe amanet)?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Acțiune introdusă la 17 februarie 2023 – Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-92/23)

(2023/C 189/18)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: U. Małecka, L. Malferrari și A. Tokár, agenți)

Pârâtă: Ungaria

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Tribunalului:

1) Declararea faptului că Ungaria:

- i) prin adoptarea, la 8 septembrie 2020, a Deciziei 830/2020 (IX. 8) de către Médiatanács (Consiliul pentru comunicații mass-media), prin care acesta a refuzat reinnoirea drepturilor Klubrádió de utilizare a unor frecvențe radio,
- ii) prin adoptarea unei dispoziții legale precum articolul 48 alineatul 7 din Legea CLXXXV din 2010, care exclude automat, în cazul unei încălcări repetate, posibilitatea de reinnoire a drepturilor de utilizare a unor frecvențe radio privind serviciile de radiodifuziune, inclusiv în cazul în care încălcarea nu a fost de o gravitate mare și are un caracter pur formal,
- iii) prin împiedicarea în acest fel a Klubrádió, de o manieră discriminatorie și disproporționată, să își continue activitatea în domeniul serviciilor de radiodifuziune,

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 5, 7 și 10 din Directiva 2002/20/CE ⁽¹⁾, al articolului 4 punctul 2 din Directiva 2002/77/CE ⁽²⁾, al articolului 9 din Directiva 2002/21/CE ⁽³⁾, al principiilor generale al proporționalității, nediscriminării și cooperării loiale, precum și al articolului 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

iv) prin neadoptarea unei decizii în termenul de șase săptămâni prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2002/20, în legătură cu cererea Klubrádió de reînnoire a drepturilor sale de utilizare a unor frecvențe radio și

v) prin neorganizarea unei proceduri pentru concesionarea frecvenței utilizate anterior de Klubrádió în cursul unei durate care să fi permis Klubrádió să primească decizia înainte de expirarea drepturilor de utilizare,

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 8 și 9 din Directiva 2002/21, al articolului 5 alineatul (3) din Directiva 2002/20, precum și al principiului general al bunei administrări;

vi) prin publicarea unei cereri de oferte la 4 martie 2020 și prin adoptarea Deciziei 180/2021 (III. 10.) la 10 martie 2021, Médiatanács:

— a subordonat atribuirea spectrului de frecvențe radio unor condiții disproporționate,

— nu a stabilit dinainte criteriile de atribuire a drepturilor de utilizare a spectrului,

— nu a prevăzut nicio marjă de apreciere pentru a evalua gravitatea și relevanța erorilor comise la depunerea dosarelor care puteau avea efecte asupra acceptării lor și nici nu a luat în considerare caracterul nesemnificativ al erorilor,

nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2002/20, al articolului 45 din Directiva (UE) 2018/1972⁽⁴⁾ și al articolului 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

vii) prin adoptarea unei norme de drept precum articolul 65 alineatul 11 din Legea CLXXXV din 2010, care exclude posibilitatea de a solicita drepturi temporare de utilizare în cazul în care drepturile de utilizare ale unui furnizor de servicii media nu au fost anterior reînnoite, în condițiile în care se conferă această posibilitate furnizorilor de servicii ale căror drepturi de utilizare au fost deja reînnoite o dată, fără a justifica această diferență de tratament având în vedere că motivele care exclud reînnoirea nu exclud atribuirea unor noi drepturi de utilizare, nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul articolului 45 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/1972, precum și al principiilor proporționalității și nediscriminării;

2) obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

Acțiunea are ca obiect deciziile autorității maghiare de reglementare în domeniul comunicațiilor mass-media, precum și normele de drept care constituie temeiul juridic al deciziilor, prin care Klubrádió, o stație radio comercială care operează în Ungaria, a fost lipsită de posibilitatea de a-și difuza programele pe o frecvență FM terestră analogă și de a ajunge astfel la cercuri largi ale populației maghiare.

La 8 septembrie 2020, Consiliul pentru comunicații mass-media a decis să nu reînnoiască drepturile de utilizare a frecvențelor de către Klubrádió. Drept urmare, Consiliul a lansat o nouă procedură de cerere de oferte pentru atribuirea frecvenței utilizate anterior de Klubrádió. Klubrádió a participat la această procedură, dar, la 11 martie 2021, Consiliul pentru comunicații mass-media a invalidat candidatura sa. În urma celor două decizii sus-menționate ale Consiliului pentru comunicații mass-media, Klubrádió s-a văzut obligată să nu mai furnizeze serviciile sale de radiodifuziune pe o frecvență FM.

În plus, în temeiul normelor de drept maghiar în vigoare, Klubrádió nu mai poate nici să difuzeze programele sale în mod temporar pe o frecvență FM.

Comisia a considerat că Ungaria, prin adoptarea normelor de drept și a măsurilor aminte anterior, a încălcat dreptul Uniunii.

(1) Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (Directiva privind autorizarea) (JO 2002, L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183).

(2) Directiva 2002/77/CE a Comisiei din 16 septembrie 2002 privind concurența pe piețele de rețele și servicii de comunicații electronice (JO 2002, L 249, p. 21, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 132).

(3) Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO 2002, L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

(4) Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (reformare) (JO 2018, L 321, p. 36).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 22 februarie 2023 – A GmbH & Co. KG/Hauptzollamt B

(Cauza C-104/23, A GmbH & Co. KG)

(2023/C 189/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Recurentă: A GmbH & Co. KG

Intimat: Hauptzollamt B

Întrebările preliminare

- 1) Poziția 9406 din Nomenclatura combinată ⁽¹⁾ impune în mod obligatoriu ca o construcție prefabricată să fie alcătuită dintr-un spațiu complet închis pe toate părțile?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: poziția 9406 din Nomenclatura combinată presupune ca o construcție prefabricată să fie suficient de înaltă pentru a permite intrarea unei persoane de înălțime medie și, în acest scop, este necesar să existe cel puțin un spațiu accesibil în care o asemenea persoană să poată sta în poziție verticală sau este suficient dacă poate intra în poziție aplecată?

⁽¹⁾ Anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), în versiunea care rezultă din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 2014, L 312, p. 1).

Recurs introdus la 22 februarie 2023 de Patrick Vanhoudt împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 14 decembrie 2022 în cauza T-490/21, Vanhoudt/BEI

(Cauza C-106/23 P)

(2023/C 189/20)

Limba de procedură: franceza

Părți

Recurent: Patrick Vanhoudt (reprezentanți: L. Levi și A. Champetier, avocate)

Cealaltă parte din procedură: Banca Europeană de Investiții

Concluzii

Recurentul solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 14 decembrie 2022 în cauza T-490/21;
- în consecință, admiterea concluziilor recurentului în primă instanță și, prin urmare,
 - anularea deciziei din 16 decembrie 2020 în măsura în care prin aceasta se respinge candidatura recurentului la postul de șef de birou al vicepreședintelui BEI și a deciziei de numire a domnului L pe postul vizat;
 - în măsura în care este necesar, anularea deciziei din 17 mai 2021, comunicată recurentului la 18 mai 2021, de respingere a cererilor de reexaminare administrativă ale acestuia din urmă din 18 decembrie 2020 și din 17 martie 2021;

- obligarea BEI la repararea prejudiciului moral al recurentului, acesta din urmă fiind evaluat, *ex aequo et bono*, la 4 000 de euro;
- obligarea BEI la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
- obligarea părâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în ambele proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă următoarele motive:

1. Încălcarea orientărilor și a procedurii – Încălcarea obligației de motivare a instanței – Eroare de calificare juridică a anunțului de post vacant – Încălcarea principiului nediscriminării.
2. Încălcarea principiilor securității juridice, transparenței și nediscriminării – Încălcarea obligației de motivare a instanței.

Cerere de decizie preliminară formulată de către Curtea de Apel Brașov (România) la data de 22 februarie 2023 – procedură penală împotriva C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

(Cauza C-107/23 PPU, Lin)

(2023/C 189/21)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Brașov

Contestatori

C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

Intimat

Statul român

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 TUE, articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și articolul 4 [alineatul (3)] TUE, coroborate cu articolul 325 alineatul (1) TFUE și cu articolul 2 alineatul (1) din Convenția PIF⁽¹⁾ și cu articolul 2 și articolul 12 din Directiva PIF⁽²⁾, precum și cu Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁽³⁾, cu referire la principiul consacării unor sancțiuni efective și disuasive în cazuri de fraudă gravă aducând atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, toate cu aplicarea Deciziei 2006/928/CE⁽⁴⁾ a Comisiei, prin raportare la articolul 49 [alineatul (1)] teza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unei situații juridice precum cea incidentă în litigiul principal, în care contestatorii condamnați solicită printr-o cale extraordinară de atac, desființarea unei hotărâri penale definitive de condamnare, invocând aplicarea principiului legii penale mai favorabile, care ar fi fost incidentă în cursul procesului pe fond și care ar fi prevăzut un termen de prescripție mai mic și împlinit anterior soluționării definitive a cauzei, relevant însă ulterior acestui moment, de o decizie a instanței constituționale naționale care a declarat neconstituțional un text de lege privind întreruperea cursului prescripției răspunderii penale (decizia din anul 2022), invocând pasivitatea legiuitorului, care nu a intervenit pentru punerea în acord a textului legal cu o altă decizie a aceleiași instanțe constituționale, pronunțată în urmă cu patru ani față de cea din urmă decizie (decizia din anul 2018) – timp în care jurisprudența instanțelor de drept comun formată în aplicarea celei dintâi decizii se stabilise deja în sensul subzistenței textului respectiv, în forma înțeleasă ca urmare a celei dintâi decizii a instanței constituționale – cu consecința practică a reducerii la jumătate a termenului de prescripție pentru toate faptele penale cu privire la care nu s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare anterior celei dintâi decizii a instanței constituționale și a încetării pe cale de consecință a procesului penal față de acuzații în cauză?

- 2) Articolul 2 TUE privind valorile statului de drept și respectarea drepturilor omului într-o societate caracterizată prin justiție și articolul 4 [alineatul (3)] TUE privind principiului cooperării loiale dintre Uniune și statele membre, cu aplicarea Deciziei 2006/928/CE a Comisiei sub aspectul angajamentului de asigurare a caracterului eficient al sistemului judiciar român, prin raportare la articolul 49 [alineatul (1)] teza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene consacrand principiul legii penale mai favorabile, trebuie interpretate, cu privire la sistemul judiciar intern în ansamblul său, în sensul că se opun unei situații juridice precum cea incidentă în litigiul principal, în care contestatorii condamnați solicită printr-o cale extraordinară de atac, desființarea unei hotărâri penale definitive de condamnare, invocând aplicarea principiului legii penale mai favorabile, care ar fi fost incidentă în cursul procesului pe fond și care ar fi prevăzut un termen de prescripție mai mic și împlinit anterior soluționării definitive a cauzei, relevant însă ulterior acestui moment, de o decizie a instanței constituționale naționale care a declarat neconstituțional un text de lege privind întreruperea cursului prescripției răspunderii penale (decizia din anul 2022), invocând pasivitatea legiuitorului, care nu a intervenit pentru punerea în acord a textului legal cu o altă decizie a aceleiași instanțe constituționale, pronunțată în urmă cu patru ani față de cea din urmă decizie (decizia din anul 2018) – timp în care jurisprudența instanțelor de drept comun formată în aplicarea celei dintâi decizii se stabilise deja în sensul subzistenței textului respectiv, în forma înțeleasă ca urmare a celei dintâi decizii a instanței constituționale – cu consecința practică a reducerii la jumătate a termenului de prescripție pentru toate faptele penale cu privire la care nu s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare anterior celei dintâi decizii a instanței constituționale și a încetării pe cale de consecință a procesului penal față de acuzații în cauză?
- 3) În caz afirmativ și numai dacă nu se poate da o interpretare conformă cu dreptul Uniunii Europene, principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale potrivit căreia instanțele naționale de drept comun sunt ținute de deciziile curții constituționale naționale și de deciziile obligatorii ale instanței supreme naționale și nu pot, din acest motiv și cu riscul săvârșirii unei abateri disciplinare, să lase neaplicată din oficiu jurisprudența rezultată din deciziile menționate, chiar dacă ele consideră, în lumina unei hotărâri a Curții, că această jurisprudență este contrară, în principal, cu articolul 2 TUE, articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și articolul 4 [alineatul (3)] TUE, coroborate cu articolul 325 alineatul (1) TFUE, toate cu aplicarea Deciziei 2006/928/CE a Comisiei, prin raportare la articolul 49 [alineatul (1)] teza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum în situația din litigiul principal?

- (¹) Convenție elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO 1995 C 316, p. 49, Ediție specială 19/vol. 12, p. 51).
- (²) Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO 2017 L 198, p. 29).
- (³) Directiva 2006/112 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).
- (⁴) Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006 L 354, p. 56, Ediție specială, 11/vol. 51, p. 55).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Berlin (Germania) la 23 februarie 2023 – GM și ON/PR

(Cauza C-109/23, Jemerak (¹))

(2023/C 189/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamanți: GM, ON

Pârât: PR

Întrebările preliminare (²)

- 1) Un notar german încalcă interdicția de a furniza, în mod direct sau indirect, servicii de consultanță juridică unei persoane juridice stabilite în Rusia, dacă autentifică un contract de vânzare a unui apartament care face parte dintr-o coproprietate, încheiat între această persoană ca vânzător și un resortisant al unui stat membru al Uniunii Europene?

- 2) Un interpret încalcă interdicția de a furniza, în mod direct sau indirect, servicii de consultanță juridică, dacă, în procedura notarială de autentificare a contractului de vânzare, acceptă ca notarul să facă apel la el în scopul de a traduce pentru reprezentantul persoanei juridice stabilite în Rusia, care nu stăpânește suficient de bine limba germană, actele îndeplinite pe parcursul autentificării?
- 3) Notarul încalcă interdicția de a furniza, în mod direct sau indirect, servicii de consultanță juridică, în cazul în care acceptă și îndeplinește activitățile notariale prevăzute de lege pentru executarea contractului de vânzare (de exemplu, operațiunile de plată a prețului vânzării prin intermediul unui cont fiduciar ținut de notar, solicitarea de documente în vederea radierii ipotecilor și altor sarcini care grevează bunul vândut, prezentarea la oficiul de carte funciară a documentelor necesare pentru transcrierea dreptului de proprietate?)

⁽¹⁾ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

⁽²⁾ Interpretarea articolului 5n alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (Regulamentul privind sancțiunile împotriva Rusiei) (JO 2014, L 229, p. 1), în versiunea valabilă începând cu 7 octombrie 2022.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Franța) la 1 martie
2023 – Association Unedic délégation AGS de Marseille/V, W, X, Y, Z, mandatar lichidator al
societății K**

(Cauza C-125/23)

(2023/C 189/23)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Părțile din procedura principală

Apelantă: Association Unedic délégation AGS de Marseille

Intimați: V, W, X, Y, Z, mandatar lichidator al societății K

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2008/94/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului poate fi interpretată în sensul că permite excluderea suportării de către instituția de garantare a compensației pentru încetarea raportului de muncă atunci când un salariat ia act de încetarea contractului său de muncă după deschiderea procedurii de insolvență?
- 2) O asemenea interpretare este conformă textului și finalității directivei menționate și permite atingerea rezultatelor urmărite de aceasta?
- 3) O asemenea interpretare, întemeiată pe inițiatorul încetării contractului de muncă în perioada de insolvență, implică o diferență de tratament între salariați?
- 4) O asemenea diferență de tratament, dacă există, este justificată în mod obiectiv?

⁽¹⁾ Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (JO 2008, L 283, p. 36).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Ordinario di Venezia (Italia) la 2 martie 2023–
UD, QO, VU, LO, CA/Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno**

(Cauza Burdene ⁽¹⁾, C-126/23)

(2023/C 189/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Ordinario di Venezia

Partea din acțiunea principală

Reclamanți: UD, QO, VU, LO, CA

Pârâți: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

Întrebările preliminare

Se solicită Curții, în împrejurările menționate la punctul A, care privesc o acțiune în despăgubire introdusă de cetățeni italieni, având reședința stabilă în Italia, împotriva statului în calitate sa de legiuitor pentru neîndeplinirea și/sau pentru îndeplinirea incorectă și/sau incompletă a obligațiilor prevăzute de Directiva 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității ⁽²⁾ și, în special, a obligației statelor membre, prevăzută la articolul 12 alineatul (2) din aceasta, de a adopta până la 1 iulie 2005 [astfel cum se prevede la articolul 18 alineatul (1) din aceeași directivă], un sistem general de despăgubire care să garanteze o despăgubire echitabilă și corespunzătoare a victimelor tuturor infracțiunilor săvârșite cu intenție și prin violență, în situațiile în care acestea nu reușesc să obțină repararea integrală a prejudiciului de la persoanele direct răspunzătoare și în ceea ce privește situația transpunerii tardive (și/sau incomplete) în ordinea juridică internă a Directivei 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004, să stabilească următoarele:

a) având în vedere dispozițiile articolului 11 alineatul 2 bis din [legge n° 122 – Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione europea – Legge europea 2015-2016 (Legea nr. 122 din 7 iulie 2016, de instituire a unor dispoziții privind îndeplinirea obligațiilor care decurg din apartenența Italiei la Uniunea Europeană – Legea europeană 2015-2016, în versiunea modificată ulterior prin articolul 6 din Legea nr. 167 din 20 noiembrie 2017 și prin articolul 1 alineatele 593-596 din Legea nr. 145 din 30 decembrie 2018, denumită în continuare „Legea nr. 122/2016”], care condiționează plata despăgubirilor în favoarea părinților și surorii victimei unui omor de inexistența soțului și a copiilor victimei, chiar dacă există o hotărâre definitivă prin care se stabilește deopotrivă în favoarea acestora un drept la repararea prejudiciului și valoarea despăgubirii și prin care autorul infracțiunii este obligat la plata acesteia:

— acordarea de despăgubiri părinților și surorii unei victime a unor infracțiuni săvârșite cu intenție și prin violență, în caz [de] omor, în temeiul articolului 11 alineatul 2-bis din [Legea nr. 122/2016], care este supusă condiției ca victima să nu aibă copii și soț (în ceea ce privește părinții) și ca aceasta să nu aibă părinți (în cazul fraților și surorilor) este conformă cu prevederile articolului 12 alineatul (2) din Directiva 2004/80 și ale articolului 20 (Egalitatea în fața legii), articolului 21 (Nediscriminarea), articolului 33 alineatul (1) (Protecția vieții de familie), articolului 47 (Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ale articolului 1 din Protocolul nr. 12 la [Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO)] (interzicerea discriminării)?

b) în ceea ce privește limitarea plății despăgubirilor:

— condiția prevăzută la articolul 11 alineatul 3 din [Legea nr. 122], formulată după cum urmează: „în orice caz în limitele sumelor disponibile în cadrul fondului prevăzut la articolul 14”, având în vedere că nu există nicio dispoziție care să impună statului italian obligația de a aloca sume care să fie în mod efectiv corespunzătoare pentru plata despăgubirilor, chiar dacă sunt stabilite pe o bază statistică și, în orice caz, efectiv corespunzătoare pentru despăgubirea într-un termen rezonabil a avânzilor cauză, poate fi considerată o „despăgubire echitabilă și corespunzătoare a victimelor” în sensul prevederilor articolului 12 alineatul (2) din Directiva 2004/80?

⁽¹⁾ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. Acesta nu corespunde numelui real al niciunei părți la procedură.

⁽²⁾ JO 2004, L 261, p. 15.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 7 martie 2023 –
Somateio „Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges”, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi
Prosfygon sto Aigaio”/Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou**

(Cauza C-134/23, Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges)

(2023/C 189/25)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din procedura principală

Reclamante: Somateio „Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges”, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaio”

Pârâți: Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou

Întrebările preliminare

Articolul 38 din Directiva 2013/32/UE ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 18 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că

1) se opune unei reglementări naționale (normative) care desemnează ca fiind în general sigură pentru anumite categorii de solicitanți de protecție internațională o țară terță care, deși și-a asumat obligația legală de a permite readmisia pe teritoriul său a acestor categorii de solicitanți de protecție internațională, nu permite în realitate, pentru o perioadă lungă (în speță timp de mai mult de 20 de luni), readmisia acestor categorii de solicitanți de protecție internațională, fără să se fi luat în considerare posibilitatea modificării acestei practici în viitorul apropiat

sau în sensul că

2) readmisia în țara terță nu este o condiție cumulativă pentru adoptarea unui act național (normativ) care desemnează o țară terță ca fiind în general sigură pentru anumite categorii de solicitanți de protecție internațională, ci este o condiție cumulativă pentru adoptarea unui act individual de respingere a unei cereri specifice de protecție internațională ca inadmisibilă pentru motivul existenței unei „țări terțe sigure”

sau în sensul că

3) readmisia în „țara terță sigură” este o chestiune care trebuie verificată numai în momentul executării deciziei, atunci când decizia de respingere a cererii de protecție internațională este întemeiată pe motivul privind „țara terță sigură”?

⁽¹⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare) (JO 2013, L 180, p. 60).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 13 martie 2023 –
Ford Italia SpA/ZP, Stracciari SpA**

(Cauza C-157/23, Ford Italia)

(2023/C 189/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ford Italia SpA

Pârâți: ZP, Stracciari SpA

Întrebarea preliminară

Este compatibilă cu articolul 3 [alineatul (1)] din Directiva 85/374/CEE ⁽¹⁾ și, în caz contrar, de ce nu este compatibilă o interpretare care extinde răspunderea producătorului la furnizor, chiar dacă acesta nu și-a aplicat fizic numele, marca sau alt semn distinctiv pe produs, pentru simplul motiv că furnizorul are un nume, o marcă sau un alt semn distinctiv care este total sau parțial identic cu cel al producătorului?

⁽¹⁾ Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect (JO 1985, L 210, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 183).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Satversmes tiesa (Letonia) la 16 martie 2023 – VL, ZS,
Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc./Latvijas Republikas Saeima
(Cauza C-161/23, Lireva Investments și alții)**

(2023/C 189/27)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Satversmes tiesa

Părțile din procedura principală

Recurenți: VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc.

Intimat: Latvijas Republikas Saeima

Întrebările preliminare

1. O legislație națională în temeiul căreia o instanță națională decide cu privire la confiscarea produselor infracțiunii în cadrul unei proceduri separate privind bunurile obținute în mod ilegal, care este separată de procedura penală principală înainte de constatarea săvârșirii unei infracțiuni și a vinovăției unei persoane, și care prevede de asemenea confiscarea pe baza unor elemente extrase din dosarul penal, este inclusă în domeniul de aplicare al Directivei 2014/42 ⁽¹⁾, în special al articolului 4, și al Deciziei-cadru 2005/212 ⁽²⁾, în special al articolului 2?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, se poate considera că o reglementare națională referitoare la dovedirea originii infracționale a bunurilor în cadrul procedurilor privind bunurile obținute în mod ilegal, precum cea stabilită prin dispozițiile în litigiu, este conformă cu dreptul la un proces echitabil consacrat la articolele 47 și 48 din cartă și la articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2014/42?
3. Principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune ca, în cadrul unei excepții de neconstituționalitate ridicate împotriva unei legislații naționale declarate incompatibilă cu dreptul Uniunii, Curtea Constituțională a unui stat membru să rețină că este aplicabil principiul securității juridice și că efectele juridice ale legislației respective sunt menținute pentru perioada în care aceasta a fost în vigoare?

⁽¹⁾ Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO 2014, L 127, p. 39).

⁽²⁾ Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea (JO 2005, L 68, p. 49, Ediție specială 19/vol. 7, p. 147).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Giudice di pace di Bologna (Italia) la 14 martie 2023 –
Governo Italiano/UX**

(Cauza C-163/23, Palognali ⁽¹⁾)

(2023/C 189/28)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di pace di Bologna

Părțile din procedura principală

Oponent: Governo Italiano

Partea adversă: UX

Întrebările preliminare

- 1) Jurisprudența instanțelor supreme de drept comun și de contencios administrativ citată în motivele prezentei decizii de trimitere, în special Ordonanța nr. 13973/2022 din 3 mai 2022 pronunțată de Suprema Corte di Cassazione (Curtea de Casație, Italia), care neagă magistratului onorific numit pe durată determinată, precum judecătoarea de pace din procedura principală, orice drept, legat de statutul de lucrător salariat, la condiții de muncă comparabile cu cele ale unui magistrat profesionist numit pe durată nedeterminată, încalcă în mod grav dreptul Uniunii, împiedicând exercitarea unei căi de atac efective pentru obținerea protecției jurisdicționale a acestui drept în fața unei instanțe naționale independente, în cazul și în măsura în care Curtea constată că această jurisprudență a instanței ordinare de ultim grad de jurisdicție a încălcat articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene [...], articolul 7 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru ⁽²⁾ [...], clauzele 2 și 4 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP la 18 martie 1999, anexat la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 ⁽³⁾ [...], astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea din 16 iulie 2020, Governo della Repubblica italiana (Statutul judecătorilor de pace italieni), C-658/18, [UX] EU:C:2020:572 și în Hotărârea din 7 aprilie 2022, [PG], C-236/20, EU:C:2022:263 [...], precum și articolul 47 primul și al doilea paragraf din cartă?
- 2) Articolul 31 alineatul (2) din cartă, articolul 7 din Directiva 2003/88/CE, clauzele 2 și 4 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată aprobat prin Directiva 1999/70/CE, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârile UX și PG, precum și articolul 47 primul și al doilea paragraf din cartă se opun unei reglementări naționale precum articolul 29 alineatul 5 din [Decretul legislativ] nr. 116/2017, introdus prin articolul 1 alineatul 629 din Legea nr. 234/2021, în măsura în care dispoziția națională prevede renunțarea automată ex lege la orice pretenție care decurge din dreptul Uniunii și, în procedura principală, renunțarea la dreptul la concediu plătit al judecătoarei de pace reclamante, în cazul în care judecătoarea de pace reclamantă depune o cerere de participare la procedura de concurs pentru permanentizarea în funcție până la împlinirea vârstei de 70 de ani, în cadrul unui raport de muncă salariată cu Ministerul Justiției în condițiile de remunerare care se aplică unui funcționar administrativ cu funcții jurisdicționale, precum și în cazul în care promovează procedura de concurs?
- 3) Este în concordanță cu indicațiile furnizate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârile UX și PG alegerea pe care instanța de trimitere intenționează să o efectueze, odată ce toate verificările stabilite de jurisprudența Curții de Justiție menționată mai sus în sarcina instanței naționale cu privire la caracterul comparabil al condițiilor de muncă ale judecătoarei de pace reclamante cu cele ale magistratului de drept comun numit pe durată nedeterminată care se află într-o poziție echivalentă în ceea ce privește dreptul reclamantei la despăgubiri pentru neplata indemnizației de concediu confirmă o astfel de comparabilitate, și anume de a aplica drept criteriu pentru calculul despăgubirii datorate reclamantei remunerația prevăzută pentru un judecător de drept comun de tribunal cu calificarea HH03, ținând seama de procedurile de recrutare diferite care se aplică magistratului onorific în raport cu judecătorul profesionist numit pe durată nedeterminată, rezervând numai acestuia din urmă (magistratul de drept comun) dreptul la o evoluție economică și profesională pe baza calificărilor superioare, iar nu numai pe baza simplei vechimi în funcție, pe clase și trepte de salarizare?

- 4) În sfârșit, se adresează întrebarea dacă articolul 47 din cartă și condițiile de independență a judecătorilor enunțate de Curte la punctele 45-49 din Hotărârea UX se opun unei reglementări naționale, precum articolul 21 din [Decretul legislativ] nr. 116/2017, care prevede posibila aplicare a măsurii de revocare din funcție a judecătorului care adresează prezenta cerere de decizie preliminară, care este lăsată în întregime la aprecierea Consiliului Superior al Magistraturii, fără nicio gradare a sancțiunilor disciplinare, inclusiv în cazul în care acest judecător național intenționează să aplice jurisprudența Curții de Justiție în procedura principală încălcând legislația națională aplicabilă în speță și jurisprudența instanțelor supreme de drept comun și de contencios administrativ citată mai sus?

⁽¹⁾ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

⁽²⁾ JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

⁽³⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Szegedi Törvényszék (Ungaria) la 16 martie 2023 –
VOLÁNBUSZ Zrt./Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal**

(Cauza C-164/23, VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szegedi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: VOLÁNBUSZ Zrt.

Pârâtă: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea de „sediul angajatorului unde se află locul normal de staționare al conducătorului auto”, prevăzută la articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul nr. 561/2006 ⁽¹⁾, poate fi interpretată în sensul că se referă la locul concret de muncă al conducătorului auto, cu alte cuvinte la localul sau la parcare a întreprinderii de transport rutier de călători sau la un alt punct geografic stabilit ca loc de începere a traseului, de la care conducătorul auto își efectuează în mod regulat activitatea și la care se întoarce la terminarea acesteia, în cadrul exercițiului normal al funcțiilor sale și fără a se conforma unor instrucțiuni speciale ale angajatorului său?
- 2) Pentru de a aprecia dacă un anumit loc constituie un „sediul angajatorului unde se află locul normal de staționare al conducătorului auto”, în sensul articolului 9 alineatul (3) din [Regulamentul nr. 561/2006], este relevant dacă locul este sau nu este dotat cu facilități adecvate (de exemplu, facilități pentru igienă și relaxare, zonă de odihnă)?
- 3) Pentru a aprecia dacă anumite locuri constituie centre de exploatare ale angajatorului unde se află locul normal de staționare al conducătorilor auto, în sensul articolului 9 alineatul (3) din [Regulamentul nr. 561/2006], este relevant faptul că amplasarea acestor locuri de bază concrete este favorabilă pentru angajați (conducătorii auto), fiind în orice caz mai aproape de domiciliul lor decât unitățile și sucursalele întreprinderii înscrise în registrul comerțului, astfel încât timpul de deplasare al conducătorilor auto este mai redus decât cel de care ar avea nevoie dacă ar începe și ar termina munca în unitățile sau sucursalele respective?

- 4) În cazul în care noțiunea de „sediul angajatorului unde se află locul normal de staționare al conducătorului auto”, menționată la articolul 9 alineatul (3) din [Regulamentul nr. 561/2006], nu poate fi definită drept locul concret de muncă al conducătorului auto, cu alte cuvinte localul sau parcare la întreprinderii de transport rutier de călători sau un alt punct geografic stabilit ca loc de începere a traseului, de la care conducătorul auto își efectuează în mod regulat activitatea și la care se întoarce la terminarea acesteia, în cadrul exercițiului normal al funcțiilor sale și fără a se conforma unor instrucțiuni speciale ale angajatorului său, definiția acestei noțiuni prevăzute de [Regulamentul nr. 561/2006] trebuie să fie considerată ca fiind o dispoziție referitoare la condițiile de lucru, cu privire la care angajatorii și lucrătorii din sector pot stabili dispoziții mai favorabile lucrătorilor prin contracte colective de muncă sau în alt mod, luând în considerare considerentul (5) al regulamentului respectiv?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului (JO 2006, L 102, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Suedia) la
17 martie 2023 – Naturvårdsverket/Nouryon Functional Chemicals AB**

(Cauza C-166/23, Nouryon Functional Chemicals)

(2023/C 189/30)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)

Părțile din procedura principală

Apelantă: Naturvårdsverket

Intimată: Nouryon Functional Chemicals AB

Întrebările preliminare

- 1) Exceptarea prevăzută pentru unitățile de incinerare a deșeurilor periculoase prevăzută la punctul 5 din anexa I la Directiva privind comercializarea cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (¹), potrivit căreia toate unitățile în care se ard combustibili trebuie să fie incluse în permisul de emisie de gaze cu efect de seră, cu excepția unităților de incinerare a deșeurilor periculoase, este aplicabilă tuturor unităților care incinerează deșeuri periculoase sau trebuie să existe un factor de calificare pentru aplicarea exceptării? În cazul în care un astfel de element este necesar, scopul unității este astfel decisiv pentru aplicarea exceptării sau pot fi relevanți și alți factori?
- 2) În cazul în care scopul unității este decisiv pentru evaluare, exceptarea trebuie să se aplice oricum unei unități care incinerează deșeuri periculoase, dar care are un alt scop principal decât incinerarea?
- 3) În cazul în care exceptarea se aplică numai unei unități care are ca scop principal incinerarea deșeurilor periculoase, care sunt criteriile care trebuie utilizate pentru evaluarea scopului?
- 4) În cazul în care, în cadrul unei evaluări, este decisiv dacă unitatea trebuie considerată parte integrantă a unei activități desfășurate într-o instalație pentru care este necesar un permis în temeiul directivei – de exemplu, astfel cum se prevede la punctul 3.3.3 din Orientările Comisiei – care sunt, prin urmare, cerințele care trebuie stabilite pentru ca unitatea să fie considerată parte integrantă a acesteia? Poate fi necesar, de exemplu, ca producția să fie imposibilă sau să nu fie permisă în lipsa unității (a se vedea Orientările Comisiei, pagina 14, nota de subsol 14) sau poate fi suficient ca unitatea să fie legată din punct de vedere tehnic de instalație, iar deșeurile periculoase să provină exclusiv de la instalația respectivă?

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO 2003, L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Frankfurt am Main (Germania) la 20 martie 2023 – trendtours Touristik GmbH/SH

(Cauza C-170/23, trendtours Touristik)

(2023/C 189/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Apelantă-pârâtă: trendtours Touristik GmbH

Intimat-reclamant: SH

Întrebările preliminare

1. Articolul 12 alineatul (2) prima teză din Directiva (UE) 2015/2302 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că despăgubirea organizatorului pentru reziliere rămâne aplicabilă în cazul în care, la momentul călătoriei, nu mai există o afectare semnificativă din cauza unor circumstanțe extraordinare și inevitabile, chiar dacă, la un moment anterior, ar fi existat astfel de circumstanțe care ar fi condus la o afectare semnificativă sau ceea ce prezintă relevanță pentru aprecierea aspectului dacă circumstanțele extraordinare și inevitabile conduc la o afectare semnificativă a călătoriei este doar o decizie bazată pe previziuni la momentul declarării rezilierii?
2. În cazul în care ceea ce prezintă relevanță este o decizie bazată pe previziuni, până când trebuie să aștepte călătorul pentru a-și putea declara rezilierea fără a trebui să plătească o despăgubire pentru reziliere, chiar dacă afectarea semnificativă din cauza unor circumstanțe extraordinare și inevitabile încetează să mai existe ulterior?

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO 2015, L 326, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 28 martie 2023 – Autorità di regolazione dei trasporti/Lufthansa Linee Aeree Germaniche și alții

(Cauza C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche și alții)

(2023/C 189/32)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Autorità di regolazione dei trasporti

Intimate: Lufthansa Linee Aeree Germaniche, Austrian Airlines AG, Brussels Airlines SA/NV, Swiss International Air Lines Ltd, Lufthansa Cargo AG

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 11 alineatul (5) din Directiva 2009/12/CE ⁽¹⁾ – dispoziție privind sectorul aeroportuar – trebuie interpretat în sensul că finanțarea autorității se realizează numai prin impunerea unor tarife de aeroport sau că aceasta nu se poate realiza și prin intermediul altor forme de finanțare, cum ar fi impunerea unei contribuții (instanța de trimitere consideră că perceperea sumelor destinate finanțării autorității prin intermediul tarifelor de aeroport reprezintă o simplă opțiune a statelor membre)?

- 2) Tarifele sau contribuția care pot fi impuse pentru finanțarea autorității de supraveghere în temeiul articolului 11 alineatul (5) din Directiva 2009/12/CE trebuie să se refere numai la servicii și costuri specifice – în orice caz nespecificate în directivă – sau nu este suficient ca acestea să se refere la costurile de funcționare ale autorității, astfel cum rezultă din bilanțurile prezentate și auditate de autoritățile guvernamentale?
- 3) Articolul 11 alineatul (5) din Directiva 2009/12/CE trebuie interpretat în sensul că tarifele pot fi impuse numai persoanelor rezidente sau constituite în conformitate cu legislația statului care a înființat autoritatea? Același lucru este valabil și în cazul contribuțiilor impuse pentru funcționarea autorității?

(¹) Directiva 2009/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 privind tarifele de aeroport (JO 2009, L 70, p. 11).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 30 martie 2023 –
AX**

(Cauza C-208/23, Martiesta (¹))

(2023/C 189/33)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AX

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatele (2) și (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare (²) trebuie interpretat în sensul că autoritatea judiciară de executare trebuie să refuze sau, în orice caz, să amâne predarea femeii însărcinate sau mamei cu copii minori care locuiesc cu aceasta?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare, articolul 1 alineatele (2) și (3) și articolele 3 și 4 din Decizia-cadru 2002/584/JAI sunt compatibile cu articolele 3, 4, 7, 24 și 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a tradițiilor constituționale comune statelor membre, în măsura în care impun predarea unei femei însărcinate sau a mamei, rupându-se legăturile cu copiii minori care locuiesc cu aceasta, fără a ține seama de interesul superior al copilului?

(¹) Denumirea prezentei cauze este fictivă. Ea nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile din procedură.

(²) Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

Ațiune introdusă la 31 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-210/23)

(2023/C 189/34)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Caro de Sousa și M. Noll-Ehlers, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin netranspunerea corectă a articolului 2 alineatul (4), a articolului 4 alineatul (5) litera (b), a articolului 6 alineatul (2) litera (d), a articolului 8a alineatul (4) și a articolului 4 alineatul (3) coroborat cu anexa III punctul 2 litera (b) și litera (c) subpunctul (vi) din Directiva 2011/92/UE [a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011] privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/52/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014⁽²⁾, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2011/92;
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că Republica Portugheză nu a transpus în mod corect în ordinea juridică portugheză mai multe articole din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/52/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 (denumită în continuare, în versiunea sa actualizată și consolidată, „directiva”). La 11 octombrie 2019, Comisia a adresat Republicii Portugheze o scrisoare de punere în întârziere. Ulterior, la 12 noiembrie 2021, un aviz motivat a fost transmis Republicii Portugheze. Comisia introduce acum prezenta acțiune pentru următoarele motive:

- Republica Portugheză a încălcat articolul 2 alineatul (4) din directivă prin faptul că nu a limitat, în ceea ce privește procedurile de evaluare a impactului asupra mediului (denumită în continuare „EIM”), exceptarea care rezultă din dispoziția menționată la cazurile în care aplicarea dispozițiilor în cauză ar afecta negativ obiectivul proiectului.
- Republica Portugheză a încălcat articolul 4 alineatul (5) din directivă prin faptul că a prevăzut că anumite proiecte nu fac obiectul unei EIM în cazul în care autoritatea responsabilă să efectueze o asemenea evaluare nu emite în termenul legal stabilit un aviz cu privire la aspectul dacă proiectele respective fac obiectul unei EIM.
- Republica Portugheză a încălcat articolul 6 alineatul (2) din directivă prin faptul că nu a prevăzut ca publicul să fie informat prin mijloace adecvate, de îndată ce informațiile pot fi furnizate în mod rezonabil, cu privire la natura deciziilor posibile sau, în cazul în care există, a proiectului de decizie.
- Republica Portugheză a încălcat articolul 8a alineatul (4) din directivă prin faptul că nu a prevăzut că tipurile de parametri care trebuie monitorizați și durata monitorizării, identificate într-o decizie de aprobare a unui proiect, trebuie să fie proporționale cu natura, amplasarea și dimensiunea proiectului, precum și cu gravitatea efectelor sale asupra mediului.
- Republica Portugheză a încălcat articolul 4 alineatul (3) coroborat cu anexa III punctul 2 litera (b) din directivă prin faptul că nu a inclus „disponibilitatea” resurselor naturale drept criteriu pertinent pentru a stabili dacă un proiect trebuie să facă obiectul unei EIM.
- Republica Portugheză a încălcat articolul 4 alineatul (3) coroborat cu [anexa III] punctul 2 litera (c) subpunctul (vi) din directivă prin faptul că nu face referire la „legislația Uniunii” sau la zonele „în care se consideră că există [cazuri de nerespectare a standardelor de calitate a mediului]” atunci când enumeră elementele relevante pentru determinarea zonelor în care trebuie evaluată capacitatea de absorbție a mediului natural drept criteriu pertinent pentru a stabili dacă un proiect trebuie să facă obiectul unei EIM.

⁽¹⁾ JO 2012, L 26, p. 1.

⁽²⁾ JO 2014, L 124, p. 1.

Recurs introdus la 17 aprilie 2023 de European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 7 februarie 2023 în cauza T-81/22, Euranimi/Comisia

(Cauza C-252/23 P)

(2023/C 189/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (reprezentanți: M. Campa, D. Rovetta, V. Villante, avvocati, P. Gjørtler, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- declararea admisibilității prezentului recurs;
- anularea ordonanței atacate și declararea admisibilității acțiunii introduse de Euranimi;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului pentru ca acesta să examineze pe fond acțiunea Euranimi;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs și procedurii în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive principale:

Primul motiv: eroare de drept în interpretarea articolului 263 alineatul (4) TFUE și în special a „afectării directe și individuale” – calificare eronată a faptelor.

Al doilea motiv: eroare de drept în interpretarea articolului 263 alineatul (4) ultima teză TFUE și a cerinței și a noțiunii de act normativ care nu presupune măsuri de executare – calificare eronată a faptelor și denaturarea elementelor de probă.

Al treilea motiv: calificare eronată a faptelor și denaturarea elementelor de probă.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2023 – PP și alții/Parlamentul

(Cauza T-39/21) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Funcționari – Criza sanitară legată de pandemia de COVID-19 – Decizie de aprobare a exercitării activității cu normă redusă pentru a se ocupa de rude în afara locului de repartizare – Lipsa posibilității de a practica telemunca în afara locului de repartizare cu normă întreagă – Neregularitatea procedurii precontencioase – Decizie prin care se admite o cerere de muncă cu normă redusă – Lipsa interesului de a exercita acțiunea – Inadmisibilitate – Remunerație – Suspendarea indemnizației de expatriere – Articolele 62 și 69 din statut – Încălcarea articolului 4 din anexa VII la statut”)

(2023/C 189/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: PP, PQ, PR, PS, PT (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezențanți: S. Seyr, D. Boytha și M. Windisch, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 270 TFUE, reclamanții solicită în esență, pe de o parte, anularea Deciziilor Parlamentului European din 14 aprilie 2020 de autorizare a lui PQ și a lui PS să își exercite activitatea cu normă redusă în afara locului lor de repartizare ca urmare a pandemiei de COVID-19, din 18 mai 2020 de autorizare a lui PP să își exercite activitatea cu normă redusă în afara locului său de repartizare ca urmare a pandemiei de COVID-19 (denumite în continuare, împreună, „deciziile de aprobare a activității cu normă redusă”), din 7, 15, 16 aprilie și din 19 mai 2020 prin care plata indemnizației de expatriere a reclamanților în perioada de muncă în afara locului lor de repartizare a fost suspendată, precum și din 6 mai 2020 de recuperare a sumelor plătite în plus lui PR și PT și, pe de altă parte, repararea prejudiciilor pe care aceștia le-ar fi suferit ca urmare a acestor decizii.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Parlamentului European din 19 mai 2020 privind suspendarea indemnizației de expatriere a lui PP.
- 2) Anulează Decizia Parlamentului din 7 aprilie 2020 privind suspendarea indemnizației de expatriere a lui PR.
- 3) Anulează Decizia Parlamentului din 15 aprilie 2020 privind suspendarea indemnizației de expatriere a lui PQ.
- 4) Anulează Decizia Parlamentului din 15 aprilie 2020 privind suspendarea indemnizației de expatriere a lui PS.
- 5) Anulează Decizia Parlamentului din 16 aprilie 2020 privind suspendarea indemnizației de expatriere a lui PT.
- 6) Respinge în rest acțiunea.
- 7) PP, PS, PR, PQ și PT vor suporta jumătate din cheltuielile lor de judecată.
- 8) Parlamentul va suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de PP și PS, precum și de PR, PQ și PT.

⁽¹⁾ JO C 110, 29.3.2021.

**Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2023 – Gerhard Grund Gerüste/EUIPO –
Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau)**

(Cauza T-749/21) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală Josef Grund Gerüstbau – Marca națională figurativă anterioară Grund – Cauză de nulitate relativă – Lipsa unui risc de confuzie – Lipsa similitudinii semnelor – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2023/C 189/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Gerhard Grund Gerüste e.K. (Kamp-Lintfort, Germania) (reprezentant: P. Lee, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Eberl, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Josef-Grund-Gerüstbau GmbH (Erfurt, Germania) (reprezentant: T. Staupendahl, avocat)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 22 septembrie 2021 (cauza R 1925/2020-1).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Gerhard Grund Gerüste e. K. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 37, 24.1.2022.

Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2023 – OD/Eurojust

(Cauza T-61/22) ⁽¹⁾

**(„Funcție publică – Agenți temporari – Schimbare temporară a repartizării în interesul serviciului –
Articolul 7 din Statut – Cerere de asistență – Articolul 24 din Statut – Măsură provizorie de îndepărtare –
Noțiunea de «act care lezează» – Dreptul de a fi ascultat – Răspundere”)**

(2023/C 189/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: OD (reprezentant: N. de Montigny, avocată)

Pârâtă: Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (reprezentanți: A. Terstegen-Verhaag și M. Castro Granja, agenți, asistați de D. Waelbroeck și de A. Duron, avocați)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii formulate în temeiul articolului 270 TFUE, reclamanta solicită, pe de o parte, anularea deciziei din 17 iunie 2021 prin care Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) a decis să îi schimbe temporar repartizarea pe un post de [confidențial], precum și, în măsura în care este necesar, a deciziei din 21 octombrie 2021, prin care Eurojust a respins reclamația sa din 22 iunie 2021, și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit în urma acestor decizii.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Agenției Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) din 17 iunie 2021 privind schimbarea temporară a repartizării lui OD pe un post de [confidențial].
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Eurojust să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de OD.

(¹) JO C 119, 14.3.2022.

Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2023 – Siemens/Parlamentul

(Cauza T-74/22) (¹)

(„Contracte de achiziții publice – Contracte de achiziții publice de lucrări – Procedură de cerere de ofertă – Reînnoirea sistemului de protecție împotriva incendiilor în clădirile Parlamentului de la Strasbourg – Respingerea ofertei unui ofertant și atribuirea contractului altor ofertanți – Răspundere extracontractuală”)

(2023/C 189/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Siemens SAS (Saint-Denis, Franța) (reprezentanți: E. Berkani și M. Blanchard, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: E. Taneva și V. Naglič, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea formulată, reclamanta solicită, cu titlu principal, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea deciziilor Parlamentului European din 8 decembrie 2021 de a nu reține ofertele depuse de grupul de întreprinderi compus din ea însăși și din Eiffage Énergie Systèmes – Alsace Franche-Comté în cadrul loturilor nr. 1 și 2 din cererea de ofertă 06A 70/2021/M004 privind reînnoirea sistemului de protecție împotriva incendiilor în clădirile Parlamentului de la Strasbourg (Franța), precum și de a atribui contractul altor ofertanți și, cu titlu subsidiar, în temeiul articolului 268 TFUE, repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit ca urmare a adoptării deciziilor atacate.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Siemens SAS la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 138, 28.3.2022.

Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2023 – OQ/Comisia

(Cauza T-162/22) (¹)

(„Funcție publică – Funcționari – Procedură disciplinară – Sancțiune disciplinară – Revocare fără reducerea drepturilor de pensie – Articolul 10 din anexa IX la statut – Proporționalitate – Obligația de motivare”)

(2023/C 189/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: OQ (reprezentanți: N. Maes și J.-N. Louis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Bohr și L. Vernier, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 270 TFUE, reclamantul solicită anularea, pe de o parte, a deciziei Comisiei Europene din 19 mai 2021 prin care aceasta i-a aplicat sancțiunea disciplinară a revocării fără reducerea drepturilor de pensie și, pe de altă parte, a deciziei din 15 decembrie 2021 prin care Comisia i-a respins reclamația.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe OQ să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 198, 16.5.2022.

Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2023 – Zitro International/EUIPO – e-gaming (Smiley care poartă un joben)

(Cauza T-491/22) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative reprezentând un smiley care poartă un joben – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară reprezentând un personaj fantastic – Motiv relativ de refuz – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2023/C 189/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Zitro International Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: A. Canela Giménez, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Stoyanova-Valchanova și D. Gája, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: e-gaming s. r. o. (Praga, Republica Cehă)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 30 mai 2022 (cauza R 2005/2021-4).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Zitro International Sàrl suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 380, 3.10.2022

Ordonanța Tribunalului din 31 martie 2023 – Eggers & Franke/EUIPO – E. & J. Gallo Winery (EF)(Cauza T-183/22) ⁽¹⁾**(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragerea opoziției – Nepronunțare asupra fondului”)**

(2023/C 189/42)

Limba de procedură: engleza

Părți

Reclamantă: Eggers & Franke Holding GmbH (Bremen, Germania) (reprezentanți: A. Ebert-Weidenfeller și H. Förster, avocați)

Pârâtă: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: E. Nicolás Gómez și T. Klee, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: E. & J. Gallo Winery (Modesto, California, Statele Unite) (reprezentanți: V. von Bomhard și J. Fuhrmann, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 4 februarie 2022 (cauza R 729/2021-5) privind o procedură de opoziție între E. & J. Gallo Winery și Eggers & Franke Holding GmbH.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Eggers & Franke Holding GmbH et E. & J. Gallo Winery să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 207, 23.5.2022.

Ordonanța Tribunalului din 31 martie 2023 – Eggers & Franke/EUIPO – E. & J. Gallo Winery (E & F)(Cauza T-184/22) ⁽¹⁾**(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragerea opoziției – Nepronunțare asupra fondului”)**

(2023/C 189/43)

Limba de procedură: engleza

Părți

Reclamantă: Eggers & Franke Holding GmbH (Bremen, Germania) (reprezentanți: A. Ebert-Weidenfeller și H. Förster, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: E. Nicolás Gómez și T. Klee, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: E. & J. Gallo Winery (Modesto, California, Statele Unite) (reprezentanți: V. von Bomhard și J. Fuhrmann, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 15 februarie 2022 (cauza R 730/2021-5) privind o procedură de opoziție între E. & J. Gallo Winery și Eggers & Franke Holding GmbH.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Eggers & Franke Holding GmbH și E. & J. Gallo Winery să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

(¹) JO C 207, 23.5.2022.

Ordonanța Tribunalului din 31 martie 2023 – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)

(Cauza T- 472/22) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală Near-to-Prime – Cauză de nulitate absolută – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Acțiune vădit nefondată”]

(2023/C 189/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania) (reprezentant: J. Bornholdt, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: T. Klee, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Consiliul Centemia (Angevillers, Franța)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea și reformarea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 24 mai 2022 (cauza R 2178/2021 1).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind vădit nefondată.
- 2) Fiecare parte va suporta propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 359, 19.9.2022.

Acțiune introdusă la 27 februarie 2023 – Medel și alții/Comisia

(Cauza T-116/23)

(2023/C 189/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel) (Strasbourg, Franța), International Association of Judges (Roma, Italia), Association of European Administrative Judges (Trier, Germania), Stichting Rechsters voor Rechsters (Haga, Țările de Jos) (reprezentanți: C. Zatschler, SC, E. Egan McGrath, barrister-at-law, A. Bateman și M. Delargy, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea acordului de finanțare dintre Comisie și Republica Polonă, încheiat la 24 august 2022 în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul 2021/241;
- anularea acordului de împrumut încheiat între Comisie și Republica Polonă, încheiat la 24 august 2022, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul 2021/241; și
- obligarea Comisiei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 17 iunie 2022 privind aprobarea evaluării planului de redresare și de reziliență al Poloniei (denumită în continuare „Decizia de punere în aplicare a Consiliului”), pe baza căreia au fost încheiate de către Comisie acordurile de finanțare și de împrumut menționate anterior (denumite în continuare „acordurile de finanțare și de împrumut în litigiu”), este nevalidă pentru motivul că Consiliul nu a respectat jurisprudența Curții de Justiție stabilită în Hotărârea din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții (Independența Camerei disciplinare a Curții Supreme a Poloniei) (C-585/18, C-624/18 și C-625/18, EU:C:2019:982), Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Polonia (Regimul disciplinar aplicabil judecătorilor) (C-791/19, EU:C:2021:596), Ordonanța din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia (C-791/19 R, EU:C:2020:277), și Ordonanța vicepreședintei Curții din 14 iulie 2021, Comisia/Polonia (C-204/21 R, EU:C:2021:593), și a încălcat articolele 2 și 13 (2) TUE.

Reclamantele mai susțin în cadrul acestui motiv că Consiliul și-a depășit competența în măsura în care a înțeles să stabilească modul în care Polonia ar trebui să respecte jurisprudența Curții referitoare la Camera disciplinară a Curții Supreme a Poloniei (denumită în continuare „Camera disciplinară”).

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a articolului 2 și a articolului 19 alineatul (1) TUE, precum și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), astfel cum au fost interpretate în mod oficial de Curte.

În susținerea acestui motiv, reclamantele arată că jaloanele pe care se întemeiază Decizia de punere în aplicare a Consiliului încalcă articolul 2 și articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și articolul 47 din cartă, întrucât:

- conferă efecte juridice deciziilor Camerei disciplinare în loc să le considere nule;
 - impun sarcini procedurale suplimentare, incertitudine și întâzieri judecătorilor afectați de deciziile nelegale ale Camerei disciplinare, obligând judecătorii în discuție să deschidă o nouă procedură în fața unei camere nou constituite a Curții Supreme pentru a-și reabilita numele; și
 - nici măcar nu prevede că judecătorii în discuție sunt, cel puțin temporar, reintegrați, în așteptarea rezultatului unei eventuale proceduri de revizuire.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Decizia de punere în aplicare a Consiliului este nulă întrucât jaloanele F1G, F2G și F3G prevăzute în Decizia de punere în aplicare a Consiliului sunt insuficiente pentru a restabili o protecție jurisdicțională efectivă în Polonia, ceea ce constituie o condiție prealabilă pentru funcționarea unui sistem de control intern. Reclamantele susțin că Decizia de punere în aplicare a Consiliului ar încălca articolul 20 alineatul (5) litera (e) și articolul 22 din Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO 2021, L 57, p. 17), precum și articolul 325 TFUE, care necesită controale interne efective și eficiente.
 4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Decizia de punere în aplicare a Consiliului este nulă întrucât Consiliul a săvârșit o eroare de drept și/sau erori vădite de apreciere în aplicarea articolului 19 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2021/241 în măsura în care a recunoscut că jaloanele sunt „măsuri adecvate” pentru prevenirea, detectarea și remediarea corupției în Polonia.
 5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Decizia de punere în aplicare a Consiliului este nulă întrucât Consiliul nu a motivat-o suficient, încălcând astfel articolul 296 TFUE, articolul 41 din cartă și principiile dreptului Uniunii.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că acordurile de finanțare și de împrumut în litigiu încheiate de Comisie depășesc competențele conferite acesteia prin Decizia de punere în aplicare a Consiliului și Regulamentul (UE) 2021/241 și încalcă astfel dreptul Uniunii în măsura în care articolul 6 alineatul (5) și articolul 18 alineatul (1) din acordul de finanțare, și articolul 7 alineatul (1) și articolul 28 alineatul (1) din acordul de împrumut, prevăd posibilitatea ca fondurile să fie plătite chiar fără ca jaloanele F1G, F2G și F3G privind statul de drept prevăzute în Decizia de punere în aplicare a Consiliului să fi fost respectate.

Acțiune introdusă la 13 martie 2023 – Swenters/Comisia

(Cauza T-142/23)

(2023/C 189/46)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamant: Ivo Swenters (Hasselt, Belgia) (reprezentant: J. Coninx, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea cererii introductive ca fiind admisibilă și întemeiată atât în privința formei și a fondului său;
- în consecință, anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale împotriva Deciziei din 13 ianuarie 2023 prin care Comisia a respins plângerea sa referitoare la încălcări ale articolelor 101 și 102 TFUE care ar fi fost săvârșite de SCR-Sibelco NV, Cimenteries C.B.R. Cementbedrijven NV, Grintbedrijf SBS NV, Kiezelgroeve Varenberg NV, Dragages Gravieres et Travaux (Dragratra) NV, Sibelco Nederland BV, Van Nieuwpoort Groep BV, Heidelbergcement AG și Hülskens Holding GmbH & Co (cauza AT.40683 – Belgian Sand), reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o nerespectare a obligație de investigare și a obligației de motivare

Comisia și-a încălcat obligația de a examina riguros împrejurările și acordurile invocate de reclamant, în pofida existenței unor restricții grave ale concurenței. Argumentele invocate de reclamant au fost respinse fără să facă obiectul unei examinări, iar în decizia atacată Comisia se limitează la constatări sumare și superficiale.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe aprecierea incorectă de către Comisie a interesului Uniunii

Comisia a apreciat în mod eronat că încălcările invocate de reclamant par să se limiteze la interiorul unui singur stat membru și astfel ea a ignorat dimensiunea internațională a faptelor. Comisia nu a ținut seama nici de durata încălcărilor și a constatat în mod eronat că instanțele și autoritățile naționale sunt bine plasate pentru a examina practicile anticoncurențiale invocate de reclamant.

**Acțiune introdusă la 8 aprilie 2023 – Innovation & Entrepreneurship Business School/EUIPO –
Thinksales (Sales School Powered by IEBS)**

(Cauza T-182/23)

(2023/C 189/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Innovation & Entrepreneurship Business School, SL (Barcelona, Spania) (reprezentant: L. Torrents Homs, abogada)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Thinksales, SL (Madrid, Spania)

Date privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: Reclamanta din procedura în fața Tribunalului

Marca în litigiu: Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene Sales School Powered by IEBS – Cererea de înregistrare nr. 18 274 899

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: Procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 8 februarie 2023 în cauza R 834/2022-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în ceea ce privește produsele și serviciile refuzate pentru marca în litigiu;
- dispunerea înregistrării integrale a mărcii în litigiu;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și obligarea Thinksales la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Diviziei de opoziție și în fața Camerei de recurs a EUIPO.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 11 aprilie 2023 – Insomnia/EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA)

(Cauza T-185/23)

(2023/C 189/48)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Insomnia Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: L. Cassidy, A. Reynolds și P. Smyth, solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Black Insomnia Coffee Co. Ltd (Winchester, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BLACK INSOMNIA – cererea de înregistrare nr. 18 128 257

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 3 februarie 2023 în cauzele R 679/2022-1 și R 692/2022-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care prin aceasta s-a respins calea de atac în cauza R 679/2022-1 și respingerea cererii de înregistrare a mărcii pentru toate produsele contestate din clasa 25;
- dispunerea rambursării cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă [în temeiul articolelor 133 și 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului].

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 11 aprilie 2023 – Insomnia/EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)

(Cauza T-186/23)

(2023/C 189/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Insomnia Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: L. Cassidy, A. Reynolds și P. Smyth, solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Black Insomnia Coffee Co. Ltd (Winchester, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY – cererea de înregistrare nr. 18 128 261

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 3 februarie 2023 în cauzele R 671/2022-1 și R 678/2022-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care prin aceasta s-a respins calea de atac în cauza R 678/2022-1 și respingerea cererii de înregistrare a mărcii pentru toate produsele contestate din clasa 25;
- dispunerea rambursării cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă [în temeiul articolelor 133 și 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului].

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 13 aprilie 2023 – IU Internationale Hochschule/EUIPO (IU International University of Applied Sciences)**(Cauza T-188/23)**

(2023/C 189/50)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* IU Internationale Hochschule GmbH (Erfurt, Germania) (reprezentant: A. Heise, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale „IU International University of Applied Sciences” – cererea de înregistrare nr. 1 628 092*Decizia atacată:* Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 14 februarie 2023 în cauza R 1951/2022-1**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 72 alineatul (2) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 72 alineatul (2) coroborat cu articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 13 aprilie 2023 – The Mochi Ice Cream Company/EUIPO (my mochi)**(Cauza T-189/23)**

(2023/C 189/51)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* The Mochi Ice Cream Company LLC (Vernon, California, Statele Unite) (reprezentant: A. Zalewska-Orabona, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative my mochi – cererea de înregistrare nr. 1 598 762

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 30 ianuarie 2023 în cauza R 1684/2022-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 14 aprilie 2023 – Peikko Group/EUIPO – Anstar (Forma unor grinzi metalice pentru construcții)

(Cauza T-192/23)

(2023/C 189/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Peikko Group Oy (Lahti, Finlanda) (reprezentanți: M. Müller și A. Fottner, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Anstar Oy (Villähde, Finlanda)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene tridimensională (Forma unor grinzi metalice pentru construcții) – marca Uniunii Europene nr. 18 139 145

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 7 februarie 2023 în cauza R 2180/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea cererii de declarare a nulității mărcii în litigiu;
- obligarea pârâtului și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură și în procedura în fața camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 13 aprilie 2023 – MegaFon/Consiliul**(Cauza T-193/23)**

(2023/C 189/53)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* MegaFon OAO (Moscova, Rusia) (reprezentant: J. Grand d'Esnon, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului (UE) nr. 2023/427 ⁽¹⁾ al Consiliului din 25 februarie 2023 în ceea ce o privește pe MegaFon;
- anularea Deciziei nr. 2023/434/PESC ⁽²⁾ a Consiliului din 25 februarie 2023 în ceea ce o privește pe MegaFon;
- în consecință, anularea:
 - anexei IV la Regulamentul (UE) nr. 833/2014 din 31 iulie 2014 în ceea ce o privește pe MegaFon;
 - anexei IV la Decizia nr. 2014/512/PESC din 31 iulie 2014 în ceea ce o privește pe MegaFon;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată în temeiul articolului 140 litera (b) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă. Reclamanta consideră că Consiliul nu i-a comunicat în prealabil decizia privind includerea MegaFon în anexa IV la Regulamentul (UE) nr. 833/2014 și la Decizia 2014/512/PESC (denumite în continuare „actele din 31 iulie 2014”) și nu i-a acordat posibilitatea de a prezenta observații, deși, în opinia sa, Consiliul avea această obligație în conformitate cu principiile privind respectarea dreptului la apărare.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa motivării în ceea ce privește decizia de includere a MegaFon în anexa IV la actele din 31 iulie 2014. Reclamanta reproșează Consiliului că nu i-a comunicat motivele care justificau includerea sa în anexa IV la actele din 31 iulie 2014.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea sancțiunilor adoptate împotriva reclamantei, întrucât acestea rezultă dintr-o eroare de apreciere, deoarece motivele în susținerea acestor sancțiuni sunt eronate și, în orice caz, nedovedite.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității prin actele din 25 februarie 2023.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2023/427 al Consiliului din 25 februarie 2023 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 833/2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO 2023, L 59 I, p. 6).

⁽²⁾ Decizia (PESC) 2023/434 a Consiliului din 25 februarie 2023 de modificare a Deciziei 2014/512/PESC privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO 2023, L 59 I, p. 593).

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2023 – Fractal Analytics/EUIPO – Fractalia Remote Systems (FRACTALIA)**(Cauza T-194/23)**

(2023/C 189/54)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Fractal Analytics Inc. (New York, New York, Statele Unite) (reprezentant: J. Güell Serra, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fractalia Remote Systems, SL (Madrid, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă FRACTALIA – marca Uniunii Europene nr. 3 620 887

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 31 ianuarie 2023 în cauza R 859/2022-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura în fața EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 27 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei coroborat cu articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și cu articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și a articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei.

Acțiune introdusă la 17 aprilie 2023 – CRA/Consiliul**(Cauza T-201/23)**

(2023/C 189/55)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Communications Regulatory Authority (CRA) (Teheran, Iran) (reprezențați: T. Clay, T. Zahedi Vafa și K. Mehtiyeva, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare nr. 2023/152 ⁽¹⁾ din 23 ianuarie 2023, ca fiind contrar dreptului Uniunii Europene, în partea care înscrie reclamanta în anexa I la Regulamentul nr. 359/2011.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe abuzul de putere săvârșit de Consiliul Uniunii Europene. Reclamanta susține că, prin decizia de a o include pe lista persoanelor vizate de măsurile restrictive, Consiliul ar fi săvârșit un abuz de putere, pentru motivul că decizia respectivă a fost adoptată numai ca urmare a legăturii statutare care există între reclamantă și guvernul Republicii Islamice Iran.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa motivării actului atacat. Potrivit reclamantei, motivele prezentate pentru a fundamenta decizia Consiliului nu sunt decât prezumții de fapt a căror natură eronată afectează validitatea motivării. Această motivare pur formală a deciziei implică o răsturnare a sarcinii probei care obligă reclamanta să dovedească un fapt negativ pentru a contesta includerea sa pe lista persoanelor vizate de măsurile restrictive.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere a faptelor. Reclamanta susține că Consiliul, pe de o parte, a săvârșit o eroare vădită de apreciere și, pe de altă parte, că acesta a fundamentat în mod greșit decizia de a o include pe lista entităților vizate de măsurile restrictive.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității. Reclamanta susține că sancțiunile adoptate împotriva Iranului au generat rețineri de instrumente deosebit de utile pentru aceasta, dintre care unul este utilizat pentru a evita suprapunerea frecvențelor iraniene cu cele ale statelor vecine, iar celălalt, Location Based System, pentru localizarea precisă a aparatelor conectate. În plus, caracterul disproporționat al deciziei Consiliului s-ar manifesta prin amploarea consecințelor măsurilor luate împotriva reclamantei, întrucât capacitățile acesteia din urmă de a-și îndeplini misiunea de interes general sunt grav afectate.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/152 al Consiliului din 23 ianuarie 2023 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 359/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Iran (JO 2023, L 20 I, p. 1).

Acțiune introdusă la 19 aprilie 2023 – Studiocanal/EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)

(Cauza T-203/23)

(2023/C 189/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Studiocanal GmbH (Berlin, Germania) (reprezentant: T. Dolde și C. Zimmer, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Leonine Distribution GmbH (München, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „ARTHAUS” – marca Uniunii Europene nr. 6 988 216

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 10 februarie 2023 în cauza R 1532/2022-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care declară admisibilă cererea de anulare, în temeiul articolului 59 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (d) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 63 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului coroborat cu articolul 12 alineatul (1) litera (b) și cu articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2017/1430.

A acțiune introdusă la 19 aprilie 2023 – Studiocanal GmbH/EUIPO – Leonine (ARTHAUS)

(Cauza T-204/23)

(2023/C 189/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Studiocanal GmbH (Berlin, Germania) (reprezentanți: T. Dolde și C. Zimmer, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Leonine Distribution GmbH (München, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunea Europeană figurativă ARTHAUS – marca Uniunii Europene nr. 6 988 984

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 10 februarie 2023 în cauza R 1533/2022-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care a constatat admisibilitatea cererii de declarare a nulității formulate în temeiul articolului 59 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (d) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 63 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului coroborat cu articolul 12 alineatul (1) litera (b) și cu articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2017/1430.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO